

Sygn. akt (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Maszner

Protokolant: Magdalena Wojtasiewicz

po rozpoznaniu dnia 10 września 2019 r. i 11 października 2019r

sprawy M. K., s. Z. i H. z d. K., ur. (...) w K.,

oskarżonego o to, że: w dniu 17 czerwca 2018 r w otwocku woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną samochodem marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,71 mg/l; i 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...)

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.,

orzeka:

1. Oskarżonego M. K. w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w dniu 17 czerwca 2018 r w O. woj. (...) kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną samochodem marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,71 mg/l; i 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i czyn ten kwalifikuje z art. 178a § 1 k.k. i na tej podstawie wymierza mu karę grzywny w wymiarze 300 (trzystu) stawek dziennych w wysokości po 10 (dziesięć) złotych każda stawka,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
4. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego M. K. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1718,60 (jeden tysiąc siedemset osiemnaście złotych 60/100) złotych, w tym opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych.

Sygn. akt (...)

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2018 roku przed godziną 17.19 oskarżony M. K. jechał ulicą najpierw K., potem ulicą (...) a następnie ulicą (...) w O. samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Samochodem kierował oskarżony. W tym czasie funkcjonariusze policji M. P. i Ł. K. będący na służbie radiowozem zmotoryzowanym dostali polecenie od dyżurnego KPP O. aby udali się na ulicę (...) w O., gdyż od osiedla (...) ma jechać samochód O. (...) nr rej (...), którego kierujący może być w stanie nietrzeźwości. Patrol Policji czekał na samochód oskarżonego na skrzyżowaniu ulic (...). Wskazany przez dyżurnego samochód O. (...) nadjechał ulicą (...), skręcił w ulicę (...) a następnie w ulicę (...) gdzie zatrzymał się pod ZUS. Patrol Policji w tym czasie jechał za samochodem oskarżonego a następnie zatrzymał się za nim P. Policji wylegitymował kierowcę, którym był oskarżony M. K.. Od M. K. wyczuwalna była woń alkoholu jednak

nie był w stanie dmuchnąć w urządzenia alcoblow. Wobec tego oskarżony M. K. został przewieziony do Komendy Powiatowej Policji w O. gdzie został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Podczas pierwszego badania o godz. 17:19 pomiar wskazywał zawartość 0,71 mg/l, zaś w drugim badaniu wykonanym o godz. 17:21 – 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 17 listopada 2011 roku w sprawie (...) M. K. został skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k., jednak obecnie wyroku uległ zatarciu i oskarżony jest osobą nie karaną

U M. K. nie stwierdzono choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego. Rozpoznano u niego uzależnienie od alkoholu. W okresie zarzucanego mu czynu mógł prawidłowo rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem. Oskarżony był wielokrotnie leczony odwykowo, miał świadomość swojego uzależnienia. Wprowadzał się wielokrotnie w stan upojenia alkoholowego, umiał przewidzieć następstwa tego postępowania znał swoje reakcje.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd dysponował dowodami w postaci: wyjaśnień oskarżonego M. K. (k 127v), zeznań świadka M. P. (k. 127v-128) oraz dowodów z dokumentów w postaci: protokołu badania alkomatem (K 2), świadectwo wzorcowania (K 3), sprawdzenie w (...) (k4 -13), wyrok (K 25), historia choroby (K 56), opinia (K 83), postanowienie (k 96), wydruk z KRS (k109-121), opinia psychologiczna (k 125-126) i karty karne (K 17-18, 105) oraz uzupełniając opinią ustną (k129- (...))

Oskarżony M. K. w czasie postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż jest osobą uzależnioną od alkoholu był dwukrotnie leczony odwykowo i dlatego kiedy prowadził samochód pod wpływem alkoholu to kierowała nim choroba alkoholowa. Jak prowadził samochód czuł się dobrze pamięta wszystko z tamtego dnia. Kierował samochodem O. (...) będącym jego własnością i został zatrzymany przy ZUS na P.. Miał 0,7 w wydychanym powietrzu jednak nie wie w jakich jednostkach. W 2011 roku był również karany za kierowanie samochodem w stanie nietrzeźwości.

Przesłuchany na rozprawie oskarżony wyjaśnił, iż nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu. Oświadczył, iż nie w pełni podtrzymuje odczytane wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym gdyż przesłuchanie była szybkie i w składane późnym wieczorem, jednak skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Oceniając wyjaśnienia złożone przez oskarżonego Sąd nie przyznał im waloru wiarygodności w części kiedy oświadczył, iż prowadził samochód pod wpływem alkoholu jednak wtedy kierowała nim choroba alkoholowa, na którą nie miał wpływu. Sąd zważył, iż wyjaśnienia oskarżonego w tej części są przyjętą przez niego linią obrony. Jak wynika z opinii biegłych psychiatrów oskarżony był wielokrotnie leczony odwykowo, miał świadomość swojego uzależnienia. Wprowadzał się wielokrotnie w stan upojenia alkoholowego, umiał przewidzieć następstwa tego postępowania znał swoje reakcje. Sąd natomiast dał wiarę pozostałym wyjaśnieniom oskarżonego są one jasne spójne i zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym i stały się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.

Sąd uznał jako wiarygodne w części zeznania świadka M. P. funkcjonariusza policji, który zatrzymał oskarżonego. Świadek w swojej relacji wskazał, iż widział samochód, o który dostał informację iż może go prowadzić osoba będąca w stanie nietrzeźwości, jechał za nim, a po zatrzymaniu pojazdu i wylegitymował kierowcę, którym był oskarżony. Relacja świadka w ocenie Sądu jest jasna, spójna, logiczna i stała się podstawą ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd. Sąd nie dał wiary świadkowi kiedy oświadczył iż zatrzymanie oskarżonego nastąpiło o godzinie 20.50 Sąd zważył, iż pierwsze badanie alkomatem oskarżonego, które nastąpiło jak oświadczają wszystkie osoby przesłuchane w sprawie, po zatrzymaniu oskarżonego miało miejsce o godzinie 17.19. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania dokonanego badania ani jego daty i godziny dlatego więc ustalił, iż interwencja przeprowadzona przez świadka miała miejsce przed godziną 17.19.

W ocenie Sądu jako w pełni wiarygodne należało uznać wszystkie, poza opinią psychologiczną złożoną do akt przez oskarżonego a znajdującą się na karcie 125 dowody z dokumentów, ujawnione i przeprowadzone w toku

postępowania przygotowawczego, zostały one bowiem sporządzone przez osoby do tego uprawnione, żadna ze stron nie kwestionowała waloru ich autentyczności ani wiarygodności do czego Sąd również nie znalazł podstaw.

Sąd nie dał wiary opinii psychologicznej złożonej do akt przez obrońcę oskarżonego albowiem jest ona sprzeczna z uznaną za wiarygodną w sprawie opinią biegłych psychiatrów oraz z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Sąd zważył, iż oskarżony wielokrotnie podejmował próby leczenia odwykowego, już w postępowaniu przygotowawczym przyznał, iż jest osobą uzależnioną dlatego w ocenie Sądu argumentacja przedstawiona w dokumencie, iż nie miał takiej świadomości nie znajduje odzwierciedlenia w aktach sprawy. Sąd zważył iż przedstawiony dokument w sposób oczywisty pomija art. 31§3 kk .

Jako w pełni wiarygodną Sąd uznał opinię biegłych psychiatrów wraz z opinią uzupełniającą, z której wynika, iż biegli nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, a jedynie zespół zależności alkoholowej. Oskarżony był wielokrotnie leczony odwykowo, miał świadomość swojego uzależnienia. Wprowadzał się wielokrotnie w stan upojenia alkoholowego, umiał przewidzieć następstwa tego postępowania znał swoje reakcje. Zaś zgodnie z treścią art. 31§3 kk w sytuacji kiedy sprawca przed wprowadzeniem się w stan upojenia mógł przewidzieć następstwa tego wprowadzenia nie opiniuje się poczytalności ograniczonej lub zniesionej. Opinia biegłych jest jasna, pełna, spójna, logiczna, należycie umotywowana sporządzona w oparciu o dokumentację medyczną i przeprowadzone przez biegłych badanie ambulatoryjne oskarżonego.

M. K. został oskarżony o to, że: w w dniu 17 czerwca 2018 r w O. woj. (...) umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym, w ten sposób, że kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną samochodem marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,71 mg/l; i 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Otwocku w sprawie (...), tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 kk sankcjonuje prowadzenie, w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Już sam tylko fakt prowadzenia pojazdu w takim stanie pociąga za sobą wypełnienie ustawowych znamion przestępstwa, chociażby pojazd był prowadzony całkowicie prawidłowo, a sprawca nie naruszył żadnej innej zasady bezpieczeństwa w ruchu i nie spowodował konkretnego niebezpieczeństwa. Kierowanie pojazdem przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości stanowi naruszenie zasady bezpieczeństwa ruchu. Wina sprawcy odnośnie popełnionego przez niego czynu stanowi w myśl art. 1 § 3 kk materialny element przestępstwa. Przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie. W orzecznictwie przyjmuje się powszechnie, że postępowanie umyślne to postępowanie świadome z przewidywanymi w przyszłości konsekwencjami. Czyn z art. 178a § 1 kk, którego dopuścił się oskarżony jest nadto przestępstwem formalnym, karalne jest samo poruszanie się pojazdem.

Przepis art. 178a § 4 k.k. przewiduje typ kwalifikowany ze względu na trzy rodzaje znamion świadczących o nieskuteczności dotychczas zastosowanych środków penalnych:

- 1) uprzednie prawomocne skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.;
- 2) uprzednie prawomocne skazanie za jedno z wymienionych przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji z art. 173, 174, 177 lub 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego;
- 3) popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jest jednoznaczny i pozwala na ustalenie, iż M. K. dopuścił się popełnienia u czynu z art. 178a § 1 k.k. Nie ulega wątpliwości, iż oskarżony prowadząc samochód

marki O. (...) nr rej (...) w ruchu lądowym między innymi po ulicy (...) w O. w znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,71 mg/l i 0,72mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Alkomat który wykorzystano do badania oskarżonego, posiadał aktualne świadectwo wzorcowania, zaś sam oskarżony przyznał się, że spożywał alkohol zanim zdecydował się prowadzić samochód. Sąd nie dopatrył się okoliczności wyłączających odpowiedzialność oskarżonego zgodnie z treścią art. 31§3 kk. Biorąc jednak pod uwagę fakt, iż oskarżony jest obecnie osobą nie karną a więc nie ma podstaw do uznania iż popełnił czyn z art. 178a§4 kk, zaś do znamion czynu z art. 178a§1 kk nie należy umyślnie naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Ustawy Prawo o Ruchu Drogowym Sąd zmienił opis i kwalifikację czynu przypisanego oskarżonemu.

Sąd uznał więc oskarżonego za winnego tego, że:

w dniu 17 czerwca 2018 r w O. woj. (...) kierował w ruchu lądowym po ulicy (...), która stanowi drogę publiczną samochodem marki O. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,71 mg/l i 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i czyn ten zakwalifikował z art. 178a § 1 k.k.

Mając na uwadze, iż okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, Sąd wymierzył oskarżonemu M. K. karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności obciążających i łagodzących. W przedmiotowej sprawie jako okoliczności łagodzące Sąd uznał, to, iż oskarżony w postępowaniu przyznał się do popełnienia zarzucanego mu i obecnie jest osobą nie karaną, podjął również kolejne leczenie odwykowe. Natomiast okoliczności obciążające w przypadku oskarżonego, które Sąd wziął pod uwagę był wysoki stopień nietrzeźwości, jak również częstotliwość występowania tego typu przestępstw na terenie powiatu (...).

Sąd mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy uznał, iż w przypadku oskarżonego M. K. kara grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych w wysokości po 10 złotych będzie karą adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, jak również spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze. Nadto pozwoli oskarżonemu zrozumieć naganność jego zachowania, tak by w przyszłości nie wszedł on ponownie w konflikt z prawem. Sąd miał także na uwadze, iż orzeczona wobec oskarżonego grzywny uczyni zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, jak również odniesie cele w zakresie prewencji ogólnej. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę, okoliczności sprawy, w przypadku oskarżonego należy uznać, iż najłagodniejsza rodzajowo kara grzywny jednak w dość wysokim wymiarze spełni swoje cele, tak by w przyszłości oskarżony ponownie nie wszedł w konflikt z prawem. Sąd ustalając wysokość stawki dziennej grzywny brał również pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego, który pracuje dorywczo osiągając niewysokie dochody.

Sąd zgodnie z dyspozycją przepisu art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przypadku oskarżonego było obligatoryjne. Sąd miał jednak na uwadze, pomimo znacznego stanu nietrzeźwości, w którym znajdował się oskarżony zasadnym jest wyłączenie go z ruchu w charakterze kierowcy na minimalny przewidziany przez ustawę okres 3 lat, co będzie dla niego nie tylko dodatkową dolegliwością, która pozwoli mu zrozumieć naganność jego zachowania, ale także wpłynie na poprawę bezpieczeństwa w ruchu drogowym..

Będąc zobligowanym treścią przepisu art. 43 a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego M. K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 złotych, którego celem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, wskazującego, iż podobne do popełnionego przez oskarżonego przestępstwa nie są akceptowane. Nadto zasądzona kwota świadczenia pieniężnego ma na celu wsparcie finansowe instytucji jaką jest Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, która niesie pomoc im. in. osobom pokrzywdzonym w wypadkach oraz osobom im najbliższym, zwłaszcza pomoc medyczną, psychologiczną, rehabilitacyjną, prawną oraz materialną. Sąd uznał iż biorąc pod uwagę dochód oskarżonego wystarczające jest orzeczenia świadczenia pieniężnego w najniższym przewidzianym przez ustawę wymiarze.

Sąd uznał iż oskarżony jest w stanie ponieść koszty sądowe i na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe na w kwocie 1718,60 (jeden tysiąc siedemset osiemnaście złotych 60/100) złotych, w tym opłatę w kwocie 300 (trzystu) złotych. Zasądzając koszty sądowe od oskarżonego w całości Sąd zważy, iż część kosztów powstało na skutek dopuszczonej na wniosek obrońcy ustanowionego z wyboru uzupełniającej opinii biegłych.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji.